

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Sigerstæd. (Af Axels Drape.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1416. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1824_401-txt-shoot-idm644/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sigvald sidder i Kffe-Krog,
 Dvingen spiser paa Tøfte,
 Bennerne saa fra Ungdoms-Tog
 Høve vil end deres Kofte,
 Brynken falder den nu for tung,
 Stærktighed ene er evig ung!

Stakket kun er det Naaben-Brag,
 Bifinger rase paa Bøien,
 Røvende haarer, ved det Nebefrag,
 Hønen i Skoldhunge-Saten,
 Krøningen stærker paa Land sig lad,
 Snorler ved Klingernes Bane-Kvad!

Suffende sidder i øde Gal
 Blindsødt den gamle Silvise,
 Hjertet vil briste nu brødt i Kval,
 Et har det Meer at forlise;
 Naade han vilde, og mumler kun:
 Sigvald! du lover af Hjertens Grund!

Bifinger rase med Lid og Coard,
 Naaden de have forsoeret,
 Hørk er Natten, og Val-Brend nær,
 Danmarks Skold giennembrøret;
 Skoldhungen fever alt som en Steen,
 Han er en Hul uden Rod og Green!

Alting fever i Sigerfød,
 Trinde en den gamle Silvise,
 Sjokket er Led og Kampen med,
 Lykken maas Bifinger vrise;
 Viob-Rinken sjunger ved Valbrend høft,
 Hjennestov By er et Blus fuldbrøit!

Siger nedhynder paa Venne-Blig,
 Slumrende i deres Midte,
 Pludselig vaagner, med Angest-Skrig,
 Konninge-Barnet Gyrithe,
 Alle det trænger til Marv og Been,
 Vækker i Hallen da Stol og Steen!

Sigvald springer fra Bænken op,
 Naaber, saa Baggene ryste:
 Danmark! hvor er din Kampen-Trop!

Skat sig nu Bifinger bryde!
 Trøide, som gaar mellem Træ og Bark,
 Skat de nu raade den gamle Mark!

Luren hænger i Konge-Hald,
 Haarer paa Jorden ei Møge,
 Danmark høver ei hørt dens Skald,
 Sten i Krøder nes Dage,
 Tungen blev fundet i Daners Hjem,
 Som kunde blæse den Lur med Stem!

Skjæft er blevet det gamle Vaand,
 Skold-Lungen famler i Rørke,
 Sætter til Mund hvad ham faldt i Haand,
 Støber i Luren med Starke;
 Bifinger-Trøiden da vorder rødt,
 Drummer: det tordner i Sigerfød!

Hanen gæser i Morgen-Sov,
 Nykker med tonende Vinger,
 Luren gjalder end høit i Lov,
 Lydt for døet Dre det ringer:
 Kan man af Flinten slaae Lid med Staal,
 Sagnet af Daner med Hjarke-Maal!

Alle rinder det sæt i Hu:
 Hjarke-Maal sjunge de Døde,
 Kvinder og Mand de fappes nu,
 Kæmpes om Vren at bløde;
 Sjunge maa Fuglen i Fjerer-Lur
 Aldrig om Lid med Krøder Lur!

Bifinger-Drotten er flygtet rødt,
 Det gjør ei holte Bærstærker,
 Trødig de solte ved Sussa-Bredd,
 Brødt under pralende Märker,
 Skære i Stoven sig hvor en Stak,
 Hvor vil de prygle den Bønde-Hæk!

Sigvald drager i Marken ud,
 Sær er hans Hylking at Hue:
 Hilt en Haltet, og her en Prud,
 Føst mellem Sjunge og Due;
 Bønde-Mand! er ei til Rør og Flæg,
 Som de nu vore, din Segl for væg!

